

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Lașcu Andrei cu avocatul Maliga Lilian și de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care a fost solicitată casarea sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 27 decembrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 16 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

Lașcu Alexandru XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de judecare:

prima instanță: 24.01.2017 – 27.12.2018

instanța de apel: 18.01.2019 – 16.04.2019

instanța de recurs ordinar: 07.06.2019 – 10.07.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 27 decembrie 2018, Lașcu Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani și 6 (șase) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din ziua rămânerii definitive a sentinței, cu includerea în acest termen a termenului reținerii de la 07.11.2016 până la 09.11.2016.

În privința inculpatului Lașcu Alexandru a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitatea până la intrarea în vigoare a sentinței.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: *prin rechizitoriu Lașcu Alexandru a fost învinuit de faptul că, la XXXXX, aproximativ la ora 01:00, fiind în stare de ebrietate, în stradă, în XXXXX, în urma conflictului apărut cu Cebotari Ion, având intenția de a săvârși omorul acestuia, cu un cuțit, i-a aplicat o lovitură în regiunea cutiei toracice, dar acțiunea nu și-a produs efectua din motive independente de voința lui, deoarece de o persoană a fost apelat serviciul Asistență Medicală Urgentă care a intervenit și a acordat ajutorul medical necesar.*

Conform raportului de expertiză medico-legală XXXXX, la Cebotari Ion s-a constatat plagă înțepat-tăiată, penetrantă în hemitoracele stâng, hemotorace pe stânga, care a fost provocată de la acțiunea traumatică cu obiect înțepător-tăietor, care putea fi un cuțit (imposibil din datele documentelor medicale de stabilit dimensiunile), posibil în timpul și circumstanțele indicate, conform criteriului pericolului pentru viață, a fost calificat ca vătămare gravă.

Acțiunile inculpatului au fost calificate de către procuror drept tentativă de omor, prevăzută de art. 27, 145 alin. (1) Codul penal.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul Bernaz Ion, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l recunoaște pe Lașcu Alexandru culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin.(1) Cod penal și în corespundere cu prevederile acestui articol, în coroborare cu prevederile art. 81 alin. (3) Cod penal, a-i stabilit o pedeapsă de 10 (zece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Aplicarea măsurii preventive - arestul preventiv în privința lui Lașcu Alexandru, până la intrarea sentinței în vigoare și încasarea de la inculpatul Lașcu Alexandru în contul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 389,20 lei, din care 114 lei pentru raportul de expertiză judiciară medico-legală XXXXX a părții vătămate și 38,70 lei pentru efectuarea testării alcoolscopice cu alcooltestul Drager, restul pentru file, imprimarea filelor din dosar, copertă;

- avocatul Gonciar Aurel în interesele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și a pronunța o nouă hotărâre în aceeași parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Lașcu Alexandru să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de 5 ani închisoare, iar în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana celui

vinovat, a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani;

- avocatul Maliga Lilian în interesele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi sentințe potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu achitarea lui Lașcu Alexandru pe motiv că vina inculpatului nu a fost dovedită.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- acțiunile inculpatului Lașcu Alexandru corect au fost încadrate de procuror în baza elementelor infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Codul penal, fapt confirmat prin: depozițiile părții vătămate Cebotari Ion; depozițiile martorului Țurcan Igor; procesul-verbal de cercetare la fața locului, din XXXXX; procesele-verbale de confruntare, precum și raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX;

- inculpatul aplicând, în mod intenționat, chiar și o singură lovitură de cuțit, în regiunea vitală a corpului, cutia toracică, urma și trebuia să conștientizeze faptul că lezând un organ vital, poate să survină decesul victimei Cebotari Ion și prin urmare, în situația în care victimei nu i-ar fi fost acordat ajutor medical la timp, adică nu i se efectua o intervenție chirurgicală, consideră că putea să survină decesul victimei, deci fiind în prezența unei tentative terminate.

3.2. În motivarea cererii de apel, avocații în numele inculpatului au menționat că:

- prima instanță a apreciat în mod greșit probele, acumulate în cadrul anchetei preliminare și în cadrul cercetării judecătorești nu a luat în considerație, faptul că învinuirea adusă este una neîntemeiată și abuzivă, lipsită de careva temei juridic, iar infracțiunea de care este învinuit Lupașcu Alexandru, nu a fost săvârșită de către ultimul;

- învinuirea adusă Lașcu Alexandru este neîntemeiată și bazată doar pe presupuneri, ceea ce se confirmă și în declarațiile martorilor care au fost interogați în cadrul cercetării judecătorești;

- instanța a emis sentința de condamnare în privința lui Lașcu Alexandru, în lipsa constatării, descrierii și probării acțiunilor concrete a ultimului și a apreciat greșit probele, faptele și a circumstanțelor cauzei, neconcordanța probelor cu starea de fapt constatată de instanță;

- instanța a denaturat declarațiile martorilor în favoarea acuzării astfel indicând că prin declarațiile martorilor se dovedește faptul că Lașcu Alexandru a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, la fel fiind puse la baza sentinței de condamnare: comunicarea telefonică parvenită în Unitatea de Gardă a IP Rezina de la Secția Internare a

Spitalului Rezina la data de 07.11.2016, prin care se informează că după ajutor medical s-a adresat Cebotari Ion; concluziile raportului de expertiză medico-legală nr.254/D din 09.12.2016; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.11.2016; sentința Judecătorei Orhei sediul Șoldănești 1-94/2017 din 07.08.2018, prin care partea vătămată Cebotari Ion și martorul Țurcan Igor au fost inculpați și condamnați în temeiul art. 287 alin. (2) lit. b) și respectiv - art.287 alin. (3) din Cod penal la pedepsele amenzii (Cebotari Ion) și închisorii pe termen de 3 ani cu suspendarea executării pedepsei (Țurcan Igor).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2019, apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

Termenul executării pedepsei închisorii de către Lașcu Alexandru urmând a fi calculat din momentul reținerii lui, cu includerea în acest termen a duratei reținerii de la 07 noiembrie 2016 până la 09 noiembrie 2016.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Lașcu Alexandru a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal și nu tentativa de omor încriminată lui prin rechizitoriu, prevăzută la art. 27, 145 alin.(1) Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Contrar argumentelor și pozițiilor apelanților, instanța de apel a menționat că vina inculpatului Lașcu Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, a fost demonstrată pe deplin de următoarele probe: declarațiile părții vătămate Cebotari Ion, care au fost apreciate de instanța de apel ca fiind veridice deoarece sunt consecutive, concludente și se confirmă de întreaga sistemă de probe, fiind pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și care dovedesc pe deplin vina lui Lașcu Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și nicidecum infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal; declarațiile martorului Țurcan Igor, care au fost apreciate de instanța de apel că aceste declarații demonstrează cert că între Lașcu Alexandru și Cebotari Ion a avut loc un conflict cu aplicarea forței fizice, declarații care coroborează cu declarațiile părții vătămate Cebotari Ion și demonstrează pe deplin vina lui Lașcu Alexandru în comiterea

infracțiunii imputate lui și combat argumentele apelantului, a părătorului Maliga Lilian precum că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal nu a fost dovedită, precum și argumentul acuzatorului de stat precum că acțiunile inculpatului urmează a fi corect încadrate în baza elementelor infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal întrucât ele, în ansamblu cu întreaga sistemă de probe, confirmă faptul că anume inculpatul i-a aplicat intenționat lui Cebotari Ion vătămări corporale grave.

De asemenea instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Lașcu Alexandru privitor la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și prin probele acumulate pe parcursul urmăririi penale și administrate atât în cadrul ședinței instanței de fond, cât și celei de apel, cum sunt: procesul-verbal de cercetare la lata locului din 07.11.2016, în cadrul căruia a fost depistat și ridicat cuțitul din gospodăria lui Lașcu Alexandru (f. d. 7); procesul-verbal de confruntare, în cadrul căruia partea vătămată Cebotari Ion și-a susținut declarațiile sale (f. d. 66); procesul-verbal de confruntare, în cadrul căruia martorul Țurcan Igor a susținut declarațiile sale (f. d. 67); raportul de expertiză medico-legală nr. 254 D din 09.12.2016, întocmit de către SML Rezina, conform căruia la Cebotari Ion au fost depistate leziuni corporale grave, sub formă de plagă înțepat-tăiată, penetrantă în hemitoracele stâng, hemotorace pe stânga; (f. d. 69); rezultatului testării alcoolscopice prin intermediul alcooltestului „Drager” din 07.11.2016, potrivit căruia în privința lui Lașcu Alexandru, s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,54 mg/l, indici care conform art. 134/12 alin. (3) Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat (f. d. 34).

Instanța de apel a concluzionat că aceste probe scrise și documentele examinate, coroborează cu declarațiile părții vătămate Cibotaru Ion și a martorului Țurcan Igor și cu întreaga sistemă de probe analizată și apreciată mai sus prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care indică în privința lui Lașcu Alexandru ca la persoana care, pe data de XXXXX, aproximativ la ora 01:00, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, în stradă, XXXXX, în cadrul unei altercații fizice cu Cebotari Ion, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre cauzarea de leziuni corporale, având asupra sa un obiect neidentificat înțepător-tăietor, i-a aplicat lui Cebotari Ion o lovitură în spate, în regiunea cutiei toracice, provocându-i leziuni corporale sub formă de plagă înțepat-tăiată, penetrantă în

hemitoracele stâng, hemotorace pe stânga, care conform concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX se califică ca vătămare gravă.

Reieșind din analiza acestor probe, instanța de apel a conchis că vina inculpatului Lașcu Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal este dovedită pe deplin, iar acțiunile lui se încadrează în componența de infracțiune, prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, după indicii vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață.

Instanța de apel a considerat nefondată poziția apelantului Maliga Lilian precum că din cumulul de probe administrate în prima instanță nu rezultă vina inculpatului de comiterea leziunilor corporale grave lui Cebotari Ion, în acest sens menționând că vătămările corporale, care au fost stabilite la Cebotari Ion, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 254 D din 09.12.2016, întocmit de către SML Rezina, este în raport causal cu lovitura aplicată de către Lașcu Alexandru, astfel nu există careva temeiuri pentru a pune la îndoială declarațiile părții vătămate și al martorului Țurcanu Igor, întrucât aceste declarații sunt consecutive și coroborează între ele și demonstrează faptul că Lașcu Alexandru, prin acțiunile sale intenționate a comis vătămarea intenționată gravă a integrității corporale.

Cu referire la calificarea juridică a faptei de către prima instanță, instanța de apel a apreciat că din circumstanțele cauzei, nu s-a stabilit prin nici o probă că Lașcu Alexandru ar fi vrut să-l omoare pe Cebotari Ion sau că ar fi avut un asemenea scop.

După lovitura cu acel obiect vulnerant despre care acuzarea presupune că ar fi un cuțit, dar care nu a fost identificat, partea vătămată a urcat în mașină după care a coborât și a demonstrat martorilor că este rănit, iar Lașcu Alexandru n-a întreprins nimic pentru a-și realiza planul de omor, pentru a-i mai aplica o altă lovitură. În speță, nu s-a confirmat cert faptul că Lașcu Alexandru își dădea seama de consecințele care pot surveni (decesul), și că în mod conștient admitea aceste urmări. O astfel de apreciere a situației de fapt, contravine prevederilor art. 27 Cod penal.

În cazurile în care se exercită violența asupra victimei, dar se produce o lezare a integrității corporale sau a sănătății acesteia, apare problema distincției între tentativa de omor și una din infracțiunile contra sănătății persoanei. Această problemă se soluționează prin analiza laturii subiective, dar cu luarea în calcul a unor semne obiective ce țin de realizarea faptei. Nici din actul de învinuire nu reiese că acțiunile inculpatului ar fi fost curmate de către alte persoane incidente, ci datorită faptului că „de o

persoană a fost apelat serviciul Asistență Medicală Urgentă care a intervenit și a acordat ajutorul medical necesar”.

Astfel, instanța de apel a conchis că din declarațiile inculpatului, a părții vătămate și a martorilor se confirmă cu certitudine că între inculpat și partea vătămată a apărut o ceartă spontană, anume fiind determinată de venirea părții vătămate la casa inculpatului, fapt care în consecință nu confirmă nici intenția directă a inculpatului de a-l omori pe Cebotari Ion, deoarece Lașcu Alexandru nu s-a pregătit din timp pentru a-i cauza leziuni acestuia, aplicându-i doar o singură lovitură în regiunea toracelui în partea din spate, după care nu și-a mai continuat acțiunile. Instanța a luat în vedere și faptul nici amenințări cu omor nu au fost auzite din partea inculpatului la adresa părții vătămate atât de către însuși partea vătămată sau de către martorii audiați. Prin urmare, fapta săvârșită de Lașcu Alexandru nu poate fi încadrată ca tentativă întreruptă (neterminată), deoarece acțiunea începută de inculpat nu a fost întreruptă de terțe persoane și ea putea fi continuată, pentru a-și produce efectul.

În esență, după o analiză completă și obiectivă a tuturor probelor invocate, examinate și analizate supra conturează convingerea fermă a instanței de judecată că, acuzațiile aduse de procuror în actul de învinuire cu referire la tentative de omor, nu și-au găsit confirmare în procesul de judecată, iar încadrarea juridică a acțiunilor lui Lașcu Alexandru, corect a fost recalificată de către instanța de fond în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat o motivarea amplă și temeinică a sentinței cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a notat că la individualizarea pedepsei, prima instanță a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatei Lșcu Alexandru, fiind legală, echitabilă și individualizată corect, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale.

Privitor la solicitarea acuzării de încasare de la inculpatul Lașcu Alexandru în contul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 389,20 lei, din care 114 lei pentru raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 254 D din 09.12.2016 a părții vătămate și 38,70 lei pentru efectuarea testării alcoolscopice la alcooltestul Drager, restul pentru file, imprimarea filelor din dosar, copertă, instanța de apel a apreciat că respectiva solicitare este

neîntemeiată întrucât potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, iar potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În contextul dat, instanța de apel a stabilit că, în prezenta cauză penală, ordonatorul expertizei judiciare a fost organul de urmărire penală, fără a exista o asemenea cerere din partea părții apărării. Drept urmare, în cazurile când expres a fost dispusă de organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

5. Decizia motivată a instanței de apel pronunțată la *14 mai 2019*, a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- inculpatul Lașcu Alexandru cu avocatul Maliga Lilian, la *16 mai 2019*, prin care, *fără a invoca unul din temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1)* Cod de procedură penală, pentru declararea recursului ordinar, au solicitat casarea sentinței și deciziei cu dispunerea achitării inculpatului de sub învinuirea înaintată;

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, la *16 mai 2019*, prin care, invocând temeiurile prevăzute de *art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12)* Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare.

5.1. În motivarea recursului ordinar, inculpatul Lașcu Alexandru cu avocatul Maliga Lilian au menționat că:

- instanțele au apreciat greșit probele și nu au luat în considerație că învinuirea este neîntemeiată și abuzivă, lipsită de careva temei juridic, iar infracțiunea de care a fost învinuit Lașcu Alexandru nu a fost comisă de acesta;

- instanțele au denaturat depozițiile martorilor în favoarea acuzării;

- partea apărării a solicitat efectuarea unei expertize biologice întru stabilirea urmelor de sânge și stabilirea originii acestora, însă instanța de apel a respins ca neîntemeiată cererea;

- procesul verbal de cercetare la fața locului din 07.11.2016 în cadrul căruia a fost depistat și ridicat un cuțit din gospodăria lui Lașcu Alexandru. Este de menționat faptul că nici în cadrul anchetei preliminare și nici în cadrul ședinței de judecată cuțitul ridicat din gospodăria cet. Lașcu Alexandru nu a fost cercetat sau examinat;

- Cebotari Ion sa adresat la instituția medicală cu leziuni corporale și dar acest fapt nu demonstrează că Lașcu Alexandru a săvârșit infracțiunea de care este învinuit;

- instanța de judecată de judecată a emis sentința de condamnare în lipsa constatării, descrierii și probării acțiunilor concrete a inculpatului astfel, nu a fost constatat motivul, emiterea sentinței a avut loc cu încălcarea principiului contradictorialității în procesul penal, ca element fundamental al dreptului la un proces echitabil, sub aspectul ignorării totale a argumentelor invocate de partea apărării;

- instanța a ignorat prevederile legale, punând la baza sentinței de condamnare probe extreme de contradictorii, constatând, în mod arbitrar, că ele colaborează între ele iar toate contradicțiile le-a tratat în favoare acuzării, fapt inadmisibil de lege.

5.2. În motivarea recursului ordinar, procurorul a menționat că:

- instanța de fond și cea de apel în mod eronat au apreciat fapta incriminată inculpatului și greșit nu au ținut cont de componența de infracțiune cercetată și semnele caracteristice acesteia;

- instanțe de judecată, au dat o apreciere greșită probelor, în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală, interpretând eronat dreptul material, soluție care nu coroborează cu celelalte probe administrate pe caz, deci decizia instanței de apel din 16.04.2019 este contestată în partea recalificării acțiunilor lui Lașcu Alexandru de la art. 27, art. 145 al. (1) Cod penal la infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal;

- instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor apelului declarat de procuror, precum și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii,

- faptei incriminate lui Lașcu Alexandru i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel, nu a ținut cont și nu apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția lui Lașcu Alexandru, în mod greșit și superficial a apreciat probele, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate;

- intenția inculpatului Lașcu Alexandru de a comite omorul lui Cebotari Ion este dovedită prin: apariția conflictului dintre inculpat și victimă; aplicarea intenționată a loviturii cu un obiect care prezintă pericol pentru viața și sănătatea persoanei; aplicarea loviturii în regiunea unui organ vital, fapt conștientizat de către inculpat. Tentativa de omor este posibilă numai cu o intenție directă, adică atunci când acțiunile inculpatului demonstau despre aceea că el a prevăzut survenirea morții, dorea aceasta,

dar sfârșitul letal nu a survenit din cauza circumstanțelor ce nu depind de voința lui, în prezentul caz datorindu-se faptului că în conflict a intervenit martorul Țurcanu Igor, în rezultatul acțiunilor căreia victimei i-a fost cordat ajutor medical și dânsul a fost transportat la instituție medicală;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează fi casată cu rejudecarea cauzei în apel.

6. Referințe asupra recursurilor declarate, nu au fost depuse.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, din considerentele ce urmează.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se relevă că instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

7.1. Cu referire la recursul declarat de către inculpatul Lașcu Alexandru cu avocatul Maliga Lilian.

Recursul ordinar declarat de către inculpatul Lașcu Alexandru cu avocatul Maliga Lilian nu conține indicarea concretă a unui temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, de asemenea Colegiul penal lecturând conținutul acestuia nu a regăsit ca argumentele recurenților să se încadreze în unul din temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, în esență alegațiile acestora referindu-se la dezacordul cu aprecierea probelor oferite de către instanțele de fond.

La acest capitol, Colegiul penal evidențiază chestiunile invocate atât în apel, cât și recurs, au constituit obiect de analiză și în sentința adoptată de către prima instanță, iar potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite

părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o instanță superioară poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărâri CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Heile contra Finlandei).

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu se analizează conținutul mijloacelor de probă, nu se dă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de grad inferior, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal lărgit nu va analiza și verifica probele administrate în cauză.

Concomitent Colegiul penal conchide că în speța supusă judecării nu s-a constatat discrepanță între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării inculpatului Lașcu Alexandru și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită recurenții.

Deci, Colegiul penal consemnează că instanțele ierarhic inferioare, anume verificând minuțios cele imputate lui Lașcu Alexandru, au conchis corect că în speța dată au fost acumulate și prezentate instanței probe verosimile, pertinente și concludente, ce demonstrează vinovăția acestuia anume în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și nu a tentativei de omor încriminată lui prin rechizitoriu, prevăzută la art. 27, 145 alin.(1) Cod penal.

Astfel, ținând cont de raționamentele menționate mai sus, instanța de recurs ordinar statuează că, la caz, nu și-a găsit incidența nici un caz de casare din cele prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recursul inculpatului Lașcu Alexandru cu avocatul Maliga Lilian fiind vădit neîntemeiat.

7.2. Ce ține de recursul declarat de către procuror.

Potrivit recursului declarat de către procuror, acesta indică incidența temeiurilor de casare a hotărârilor atacate, prin pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocând că în cauza dată instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată

nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

În partea temeiului pentru recurs stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul menționează că acest caz de casare este incident în speță, pe motiv că instanța de apel nu s-a expus și nu a argumentat în careva mod motivul invocat în apel de către partea apărării referitor la recalificarea eronată a acțiunilor inculpatului Lașcu Alexandru având la bază o altă apreciere a probelor decât cea oferită de prima instanță.

Verificând temeinicia criticilor invocate de recurent, prin prisma temeiului pentru recurs, menționat mai sus, Colegiul penal consideră că acestea sunt nefondate, deoarece argumentele invocate în acest sens, au format obiect de discuție în ordine de apel și instanța le-a analizat, constată ce au fost reținute și în prezenta decizie la pct. 5.1., unde instanța și-a expus considerentele față de invocările părții acuzării cu privire la modul de apreciere a probelor ce a stat la baza recalificării acțiunilor inculpatului Lașcu Alexandru.

Instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu se analizează conținutul mijloacelor de probă, nu se dă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de grad inferior, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond. Din atare considerente, Colegiul penal lărgit nu va analiza și verifica probele administrate în cauză.

Concomitent Colegiul penal conchide că în speța supusă judecării nu s-a constatat discrepanță între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării inculpatului Lașcu Alexandru și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

Reieșind din jurisprudența CEDO, nu trebuie să existe un răspuns la fiecare argument avansat de părți, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiul menționat supra ce a fost invocat de recurent nu și-a găsit confirmarea, iar motivele aduse în susținerea acestuia fiind declarative și neîntemeiate.

Totodată, instanța de recurs reține că, procurorul a invocat în același timp și temeiul de recurs prevăzut în pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce în opinia lui este subsecvent cauzei, prin faptul că

recalificarea acțiunilor inculpatului Lașcu Alexandru din cele prevăzute la art. 27, 145 alin.(1) Cod penal în cele a art. 151 alin. (1) Cod penal, or, în opinia recurentului probele administrare confirmă anume vinovăția în comiterea tentativei de omor.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă, că aceste critici au constituit obiect de examinare a instanței de judecată în ordine de apel, fiindu-le acordate apreciere ce a fost reiterată suplimentar și în respectiva decizie la pct. 4.1., motivare pe care instanța de recurs o însușește din motivul temeiniciei acesteia, chestiune ce este conformă practicii CEDO.

Împrejurările ce au fost constatate din totalitatea de probe acumulate și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, au permis instanțelor de fond de a concluziona că Lașcu Alexandru a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal și nu tentativa de omor încriminată lui prin rechizitoriu, prevăzută la art. 27, 145 alin.(1) Cod penal

De asemenea, Colegiul penal notează că vina inculpatului Lașcu Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, a fost demonstrată pe deplin de următoarele probe: declarațiile părții vătămate Cebotari Ion, care au fost apreciate de instanța de apel ca fiind veridice deoarece sunt consecutive, concludente și se confirmă de întreaga sistemă de probe, fiind pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și care dovedesc pe deplin vina lui Lașcu Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și nicidecum infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal; declarațiile martorului Țurcan Igor, care au fost apreciate de instanța de apel că aceste declarații demonstrează cert că între Lașcu Alexandru și Cebotari Ion a avut loc un conflict cu aplicarea forței fizice, declarații care coroborează cu declarațiile părții vătămate Cebotari Ion, în ansamblu cu procesul-verbal de cercetare la lata locului din 07.11.2016, în cadrul căruia a fost depistat și ridicat cuțitul din gospodăria lui Lașcu Alexandru (f. d. 7); procesul-verbal de confruntare, în cadrul căruia partea vătămată Cebotari Ion și-a susținut declarațiile sale (f. d. 66); procesul-verbal de confruntare, în cadrul căruia martorul Țurcan Igor a susținut declarațiile sale (f. d. 67); raportul de expertiză medico-legală nr. 254 D din 09.12.2016, întocmit de către SML Rezina, conform căruia la Cebotari Ion au fost depistate leziuni corporale grave, sub formă de plagă înțepat-tăiată, penetrantă în hemitoracele stâng, hemotorace pe stânga; (f. d. 69); rezultatului testării

alcoolscopice prin intermediul alcooltestului „Drager” din 07.11.2016, potrivit căruia în privința lui Lașcu Alexandru, s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,54 mg/l, indici care conform art. 134/12 alin. (3) Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat (f. d. 34), au permis instanței de apel de a concluziona că anume inculpatul Lașcu Alexandru a aplicat intenționat lui Cebotari Ion vătămări corporale grave.

Opozant poziției expuse de către procuror în recursul său, Colegiul penal susține concluziile instanțelor de fond precum că după lovitura cu acel obiect vulnerant despre care acuzarea presupune că ar fi un cuțit, dar care nu a fost identificat, partea vătămată a urcat în mașină după care a coborât și a demonstrat martorilor că este rănit, iar Lașcu Alexandru n-a întreprins nimic pentru a-și realiza planul de omor, pentru a-i mai aplica o altă lovitură. În speță, nu s-a confirmat cert faptul că Lașcu Alexandru își dădea seama de consecințele care pot surveni (decesul), și că în mod conștient admitea aceste urmări. O astfel de apreciere a situației de fapt, contravine prevederilor art. 27 Cod penal.

Colegiul penal apreciază că problema distincției între tentativa de omor și una din infracțiunile contra sănătății persoanei, se soluționează prin analiza laturii subiective, dar cu luarea în calcul a unor semne obiective ce țin de realizarea faptei, în speței fiind stabilit că nici din actul de învinuire nu reiese că acțiunile inculpatului ar fi fost curmate de către alte persoane întru curmarea realizării scopului de omor. Atât din declarațiile inculpatului, cât și din cele a părții vătămate și a martorilor, instanțele de fond au stabilit cu certitudine că între inculpat și partea vătămată a apărut o ceartă spontană, anume fiind determinată de venirea părții vătămate la casa inculpatului, fapt care în consecință nu confirmă nici intenția directă a inculpatului de a-l omorî pe Cebotari Ion, deoarece inculpatul Lașcu Alexandru nu s-a pregătit din timp pentru a-i cauza leziuni acestuia, aplicându-i doar o singură lovitură în regiunea toracelui în partea din spate, după care nu și-a mai continuat acțiunile. Nici amenințări cu omor nu au fost auzite însuși partea vătămată sau de către martorii audiați.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că încadrarea juridică a acțiunilor lui Lașcu Alexandru, corect a fost recalificată de către instanța de fond în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, avându-se la bază analiza completă și obiectivă a tuturor probelor administrate în speță.

Având în vedere raționamentele expuse mai sus, instanța de recurs apreciază ca nefondate alegațiile invocate de procuror, prin prisma

incidenței temeiului de casare prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Generalizând toate considerentele menționate, Colegiul penal apreciază argumentele invocate în recursurile declarate ca nefondate, deoarece nu sunt incidente în speță cazurile de casare la care au făcut referire autorii, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării hotărârilor contestate, astfel, se impune concluzia privind inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Lașcu Andrei cu avocatul Maliga Lilian și de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 16 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Lașcu Alexandru XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 august 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda